

ind i Landet som en Kanal eller et System af Kanaler efter hollandsk Mønster. Hvad der foresvævede ham, var et vidtfor grenet Kæmpeværk, der forbandt det østlige Midtjyllands større Vandløb, Indsøer og Fjordindskæringer med hinanden og satte den opdyrkede Hede og Fremtidens opblomstrende Nybygger-Byer derinde i Forbindelse med Havet.

I over et Aar havde han Nat efter Nat arbejdet paa dette Projekt og endelig forelagt sit Udkast for den Professor Sandrup, af hvem Ivan Salomon hin Aften paa Kaféen havde gengivet en Udtalelse, ham angaaende. Per havde den Gang godt forstaaet, at de ikke netop smigrende Ytringer om hans »Uvederhæftighed« særligt havde haft Adresse til denne Sag. Den gamle Professor havde nemlig forholdsvis hurtigt ved et Blik paa Situationskortets Højdetal kunnet paavise, at hans Strømhastigheds-Beregninger maatte være fejlagtige, og at den hele Plan saaledes hvilede paa et falsk Grundlag; og efter forøvrigt at have ydet ham sin Anerkendelse for hans Arbejde som et Bevis paa Interesse og Flid havde han indstændigt tilraadet ham ikke oftere at bruge sin Tid til den Slags ørkesløse Forsøg men fremtidigt at ofre sig helt til et grundigt og planmæssigt Studium af de foreskrevne Eksamensfag. Per, der ikke havde kunnet nægte hverken den anførte Fejls Tilstedeværelse eller dens Betydning, var jo i første